

Кухня поряд із реактором

Відтоді, як 26 квітня 1986 року на Чорнобильській АЕС сталася найбільша техногенна катастрофа в історії людства, минуло 33 роки. Уже виросло покоління людей, які народилися на території, що зазнала згубного впливу радіації. А зона ураження могла бути ще більшою, якби не чоловіки й жінки, які, не думаючи, що наражають себе на смертельну небезпеку, їхали рятувати людство від біди, що приніс нам «мирний атом». Сарненка Олена ДАЦЬКА була поміж тисяч тих, кого нині називають ліквідаторами.

 4 стор.

26 квітня - День Чорнобильської трагедії (1986 р.)

Долі людські

Кухня поряд з реактором

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Закінчила середню школу № 5 (нині – гімназія), після здобуття професії в училищі радянської торгівлі працювала кухарем у кафе «Здоров'я». Коли вибухнув реактор, від закладів громадського харчування міста вона разом із нині вже покійними Іриною Потапович і Тетяною Ващук поїхали в Чорнобиль. У п'ятнадцятикілометровій зоні в приміщенні колишньої майстерні, пристосованій під їдальню, з колегами 31 день годувала ліквідаторів: військових, пожежних і медиків, до трьохсот осіб за раз. Працівникам кухні теж видавали спецодяг, що часто замінювали, їжу готували з продуктів і води, привезених із незаражених радіацією територій...

Нині пенсіонерка Олена Михайлівна має статус ліквідатора наслідків аварії на ЧАЕС 2 категорії, після нещодавнього підвищення пенсії отримує 1497 грн, а доти два роки – 949. Та ще й за цей мізер свого часу,

за її словами, довелося пройти через суд із Пенсійним фондом, щоб довести, що працювала в небезпечній Чорнобильській зоні. На цьому суди для неї, на жаль, не закінчилися. Нині Олена Дацька мешкає у квартирі, яку їй надали як ліквідатору, але приватизувати не може, бо приміщення під арештом, хоча всі документи в неї є в порядку.

Тішить, що пані Олена оптимістка. Попри життєві негаразди, радіє, що має четверо дітей. Старші Тетяна й Олександр працюють, уже мають власні сім'ї, подарували бабусі внучок Соломію та Вікторію, для яких вона полює щось гарненьке зв'язати. Середній син Сергій і найменша школярка Аліна живуть ще із мамою.

Василь СОСЮК.

Фото автора та з сімейного архіву Олени ДАЦЬКОЇ.

